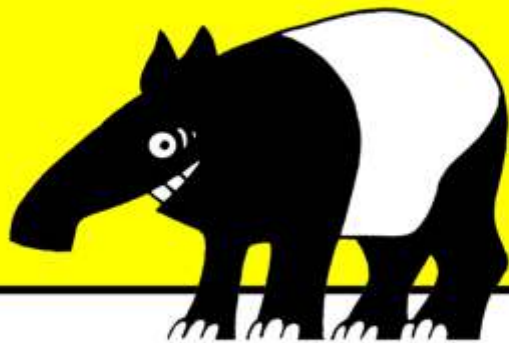

Tapír

WWW.KKH-TAPIR.CZ

humoristicko-satirický webový plátek

Roman Kelbich

Rozhovory

Roman Kelbich
kreslil - humorista

Dan Cheap Eisner
výtvarník

5. SLAVNOSTI
mohavského
UZENEHO
BRNO, hrad Veveří

Že to ale uteklo... není to tak dávno, co nám klepala zima na dveře a najednou už je tady zase březen. A my se můžeme těšit na postupné oteplování a přicházející jaro.

Že nám ale dala ta letošní zima zabrat, co?

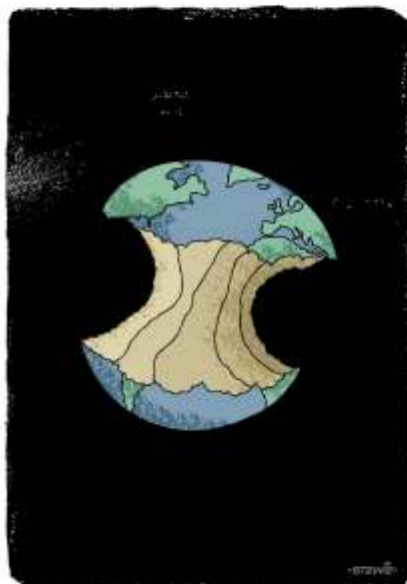
No, o co jsme si říkali, to jsme dostali. Jen si vzpomeňte na svá slova, že už zimy nejsou co bývaly.

Břežnové číslo Tapíra přináší krom kopy srandy i připomenutí si prvního čísla našeho humoristického časopisu, který vyšel právě v březnu před dvěma lety.

Dva roky už spolu táhneme tuto "káru" a doufáme, že nám zůstanete i nadále věrní.

Za celou redakci vám přeji příjemnou zábavu a prosluněný příchod jara.

Pavel PATA Talaš

Stefan Wenczel (Rakousko)

Miroslav Vomačka

První dámy

Třeste se, třeste, pánové, až podle vzoru Clintonové budou kandidovat, žádné fámy, na prezidentku naše první dámy.

Dášu H. to první napadlo, pokud ji ale pustí divadlo.

Livia K. váhá na Slovensku, pokud prý nebude střídat Kisku.

Ivana Z. o tom též dumá, pokud muž už zůstane doma.

Když žádná nebude tutová, vezme to Ivanka Trumfová.

JIM

JÁ SE VÁM DIVÍM JOURZA... VŠ TAKOVĚJ MACHR ŘEZNÍK A TAKHLE BLBĚ ZAMAŠKOVAT MANŽELKU.

Petr Slaba

Prezidentský mluvčí vysvětluje na tiskové konferenci:

"Pan prezident se omlouvá za výrok o odstoupení politika kalašnikovem. Uznává, že by měl podporovat spíš výrobky českých zbrojařů."

JIM

Trampoty terénního pracovníka

Kdo mi zas zvoní u dveří? Kýbl splašků už si chystám. Nestihl hubu otevřít. "Hasta la vista!" Jehovista.

JIM

Chtěl jsem posmrtně prodat své orgány,

nebyl zájem - jsou chorobami protkány.

Tak kupte aspoň mé posmrtné fotky!

Nemám na cigára, salámy, vodky...

JIM

Klaus Pitter (Rakousko)

Rahim (Írán)

Václav Novák

Václav Veverka

Václav Novák

Když jsem měl párek a hrachovku, vzal jsem si na záchod křížovku.

A ač jsem se zpotil, holenku, neodtajnil jsem tajenku.

Měl jsem v ní díry, jak na buben noty, neboť i tady už zavedli kvóty.

Na důkaz, že bych vám nelhal, zveřejním, kde jsem selhal.

Třeba ten "beduínský plášť" na tři? To neučili nás naši bratři.

"Islámský obyčej" na čtyři? Ouha!
"Migrace" se nevléze, je moc dlouhá.

"Islámský pozdrav?"
Snad debrecínka?
Či něco podobné od řezníka.

"Titul islámského feudála?"
Odpověď v mozku se neudála.
Svisle je "svatyně v Mekce",

vodorovně "perské koberce",
"kinžal" mi končí na -ama,
teď přijde největší drama.

Všechny ty pojmy měl bych už znát,
vypadá to s námi bledě,
protože ani jeden z nich,
nepsal v nápovědě!

Text: JIMÍ
Ilustrace: Pepeeemilio

Štáb americké armády organizuje další spanilou jízdu po České republice a vrchní velitel nařizuje: „A tentokrát se rozhlížejte pořádněji! To přece není možné, aby se v tomto státě už nedalo vůbec nic ukrást!“

Pavel Šmakal

Klaďivo na kuřáky

Nechtěl jsem odvádět pozornost, vážení, šťve mě však to protikuřácké tažení.

Hlavou se mi honí všetečné otázky, proč mají jen cigára fujtajbl obrázky?

Proč třeba i orosené sklenice, nenosí fotky ze záchytné stanice?

Uzenina je taky karcinogenní, a přesto na ní žádná fotka není...

JIMÍ

Jiří Cernou

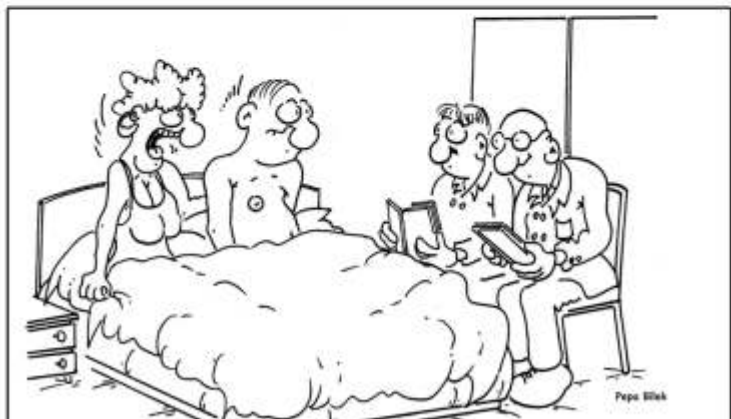
Karel Urban

Jiří Čermón

Milan Kocmánek

Pepa Bilek

Zdeněk Janča

Svatý Petr už se nemohl dívat na to, jak se ve světě rozvíjí terorismus, a požádal svého šéfa, aby tomu udělal rázný konec, protože lidé už svou vládu nad zeměkouli nezvládají.

„Dobře, Petře, co kdybych tady svěřil roli vládcy světa jiným živočichům, třeba delfinům, orlům a prasatům?“

„Až tak zlé to snad zatím není,“ lekl se Petr, „ale mohl bys odstranit aspoň to největší teroristické doupe.“

„Jak myslíš,“ řekl Bůh, máchl rukou a v tom okamžiku zmizela pod hladinou oceánů pevnina mezi Kanadou a Mexikem...

Pavel Šmakal

SŇATEK Z ROZUMU

V luxusní káře
Veze se od oltáře
Mile ve vile hopká
Kol dědka zlatokopka

S. Jiro

Bořek Fryba

Karel Urban

Muž sleduje zasedání českých politiků, kroučí nevěřičně hlavou a pak řekne ženě: "Blážo, podívej se na ně! To jsou první Zikáni v Česku!"

"Zikáni? To jsem ještě neslyšela?"

"No...to jsou první Češi, kteří se narodili v Brazílii v době řádění viru Zika!"

„Kdybys věděl, jakou sexy blondýnku jsem včera dostal do postele, to bys pukl závisti!“

A druhý chřipkový vir zezelenal závisti a pukl.

„Víte, že Viagra má i vedlejší účinky?“ říká lékař pacientovi.

„A jaké?“

„Po jejich požití se vám může vrátit chuť i na vlastní ženu!“

„Je vědecky podloženo, že osm a půl centimetru dokáže spolehlivě uspokojit ženu.“

„Taky jsem to slyšel. A je prý jedno, jestli je to karta VISA nebo MASTERCARD!“

Pavel Šmakal

MEZINÁRODNÍ FESTIVAL KRESLENÉHO HUMORU

Františkovy Lázně

Festival trvá od pondělí do soboty.
Po celou dobu festivalu probíhá výstava vtipů
na předem zadané téma v prostranstvích
Národní třídy a kolonády Františkovy Lázně.
V pátek a sobotu probíhá bohatý kulturní doprovodný
program a v sobotu od 18 hod.
Galavečer s vyhlášením výsledků.

Vtipy hodnotí odborná porota.
Autor vítězného vtipu získává ocenění
ZLATÝ TAPÍR.

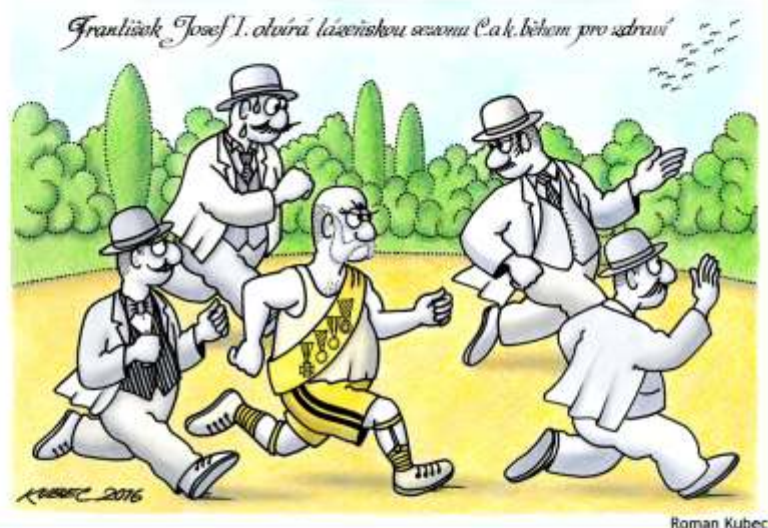
Prvního ročníku se zúčastnilo 50 autorů
ze 7 evropských zemí.
Osobně se festivalu zúčastnilo 33 autorů.

Akci pořádají

2. ročník festivalu
se uskuteční v termínu
od 10. do 15. července
2017

Roman Kubec

www.zlatytapir.cz

Rozhovor s Romanem Kelbichem

Rozhovor vedl: Pavel PATA Talaš

Grafik, kreslíř a ilustrátor, nadšenec do fotografie a komiksů, které sám tvoří, člen správní rady nadačního fondu Wine for Help, člen předsednictva České unie karikaturistů (ČUK)...

Romane, na svůj věk jsi toho už celkem dost zvládl, když si tak pročítám úvod tohoto rozhovoru... Ale pojďme se vrátit úplně na začátek. Věděl jsi už v době, kdy ses měl na základce rozhodovat o své budoucnosti, že grafika je to pravé, co by tě bavilo a hlavně dokázalo uživit?

Kreslení obecně mě bavilo ještě dříve, než jsem vůbec ZŠ začal navštěvovat. Už asi jako čtyřleté dítě jsem o sobě hrdě prohlašoval, že ze mě bude malíř. Pamatuji si dokonce, že se mě někdo zeptal, jestli malíř obrazů, nebo pokojů, a to už na mě byla moc složitá otázka a já vůbec nevěděl na co se to ptá.

Na druhém stupni základky jsem zjistil, že by bylo fajn dostat se na uměleckou školu. Z toho, co jsem vypátral, mě nejvíce zaujala VOŠUP-SUPŠ, kam jsem se nakonec také v devítce dostal. Jako jediný z celé třídy s rozšířenou výukou matematiky jsem byl přijatý na střední školu už v lednu a měl klid, na rozdíl od ostatních spolužáků, které čekaly přijímačky až o pár měsíců později. Ohledně umělecké kariéry měl tehdy skoro každý velké pochyby, ostatně stejně jako dnes. Ale to jsem neřešil, zkrátka jsem chtěl jít za tím, co mě bavilo. A motivací k tomu mi byl zřejmě i fakt, že můj táta se už od studií na FAMU živil také svým koníčkem – fotografií.

Jak bylo obtížné, nebo snadné, najít si po skončení studií zaměstnání ve svém oboru? Připomeňme, že jsi vystudoval obor Propagační grafika a Kresba a ilustrace v médiích...

Na střední škole jsem se účastnil grafické soutěže pro jednu nadnárodní společnost. I když se jednalo o grafiku, už tehdy jsem měl rád humor, a poslal tam něco jako kreslené vtipy. Když byli zveřejněni výherci, bohužel jsem mezi nimi nebyl. Nicméně chvíli po vyhlášení do školy volali z této firmy a chtěli se mnou mluvit. Domluvili jsme se na setkání, a já ve svých 17 letech měl jít na svou první schůzku se zástupci nějaké firmy. Byl jsem z toho dost nervózní a vlastně jsem ani nevěděl, o co jde. Nakonec jsem zjistil, že je moje obrázky dost pobavily, a dohodli jsme se na další spolupráci ve formě kreslení humorných obrázků do jejich různých kampaní. Tehdy se tedy udály dvě věci. Zjistil jsem, že se dá poměrně

Roman Kelbich

dobře vydělat něčím, co mě baví, a začal jsem se účastnit všech možných kreativních soutěží, které mi přišly pod ruku. Od té doby se tedy věnuji různým zakázkám podobného typu, abych ale nemusel být jejich úplným otrokem, částečně se věnuji i výuce výtvarné výchovy dětí ze ZŠ v Mnichovicích.

V poslední době se věnuješ asi nejvíce nadačnímu fondu Wine for Help... můžeš tuto nadaci trochu přiblížit čtenářům, kteří o ní ještě neslyšeli? O co přesně jde, čím se tato nadace zabývá a jakou roli v ní hraješ ty?

Nejdřív bych tedy uvedl, jak jsem se tam vlastně ocitl. Předseda tohoto nadačního fondu Jarda Brousil pořádal v roce 2014 benefiční akci na pomoc rodinám s dětmi nemocnými nevléčitelnou nemocí Mukopolysacharidosou. Chtěl mít na tuto akci nějakou pěknou videozvěstku, a tak rozeslal prosbu na několik výtvarných škol. Já tehdy chodil na „Hollarku“, kde jsme se zrovna učili animovat, tak jsem toho využil ve prospěch dobré věci a vytvořil krátké animované video. Jarda z toho byl hrozně nadšený a odměnil se mi tím, že mě na tu akci pozval i s mou přítelkyní. Ačkoli to byla jeho první akce tohoto typu, dle mě se velmi vydařila a hlavně se při ní vybrala pěkná částka, která tenkrát přispěla na nákup polohovacího křesla pro osmiletého Viktorka. Po tomto milém úspěchu Jardu napadlo, že vytvoří nadační fond, který by podobné benefiční akce pořádal pravidelně a pomáhal rodinám, zasaženým zmiňovanou nemocí.

Toto jeho poslání se zrodilo zřejmě především proto, že sám moc dobře ví, jak to mají tyto rodiny těžké – jeho vlastní bráška této nemoci podlehl ve 12ti letech. Dodnes pro WINE FOR HELP tvořím grafiku a s naším cca šestičlenným týmem ve svém volném čase pořádáme benefiční akce především s živou hudbou (zahráli nám např. mladí umělci Pavel Callta, Petr Kutheil, Pokáč, kapela Code Love, Eddie Stoilow a mnoho dalších skvělých interpretů). Občas vymýšlíme i trochu jiný program, napadá mě např. představení Improvizačního týmu PRO Impro. Na akcích máme vždy i benefiční tombolu se spoustou zajímavých cen nebo benefiční dražbu kvalitních vín či „vínobrázků“ – obrázků na téma víno, které pro nás může nakreslit kdokoliv! Ostatně, na prvním ročníku MFKH byly vínobrázky jednou z nepovinných kategorií. Kromě dražby máme v plánu tyto obrázky také vystavovat na prodejních výstavách.

 Jak nahlížíš, jako jeden z členů předsednictva ČUK, na situaci v kresleném humoru u nás v České republice? Myslíš si, že mají kreslíři vtipů dostatek prostoru pro prezentování své práce? A jakou měrou vlastně ČUK podporuje mladé, začínající kreslíře, kteří by rádi přispěli svou trochou do mlýna, Myslíš si, že je u nás o to mladé kreslířské podhoubí dobře postaráno? Myslím tím např. motivací, dobrou radou, jakoukoliv podporou ze strany ČUKu...

Vzhledem k tomu, že se po dvou letech vydávání Tapíra, plného kresleného humoru, stále nepodařilo najít vydavatele, tak se mi ta situace bohužel jeví poměrně nepříznivě. Ale to jde samozřejmě i ruku v ruce s dobou počítačů, tabletů a chytrých telefonů, kdy tištěné časopisy pro mnoho lidí bohužel přestávají mít význam. Přitom sociální sítě jsou plné různých vtipků včetně kresleného humoru, ale jedná se spíše o trochu lacinou formu. Ta je dneska však velmi oblíbená. Možná by se dalo říct, že čím je to blbější, tím více pozornosti to má. A možná i proto je tu např. ČUK, která se snaží seskupovat kvalitní kreslíře a z jejich tvorby pořádá pravidelné výstavy, což je pro její členy jistě milý prostor pro vzájemná setkání a prezentaci. Co se týče podpory mladých začínajících kreslířů, nějakou by tam jistě našli, ale museli by nějací být. Sám nějak nechápu, že jsem v ČUKu nejmladší (vlastně jsem paradoxně stejně starý jako celá unie), a i když osobně znám plno kresebně nadaných vrstevníků se smyslem pro humor, zatím se mi nepodařilo nikoho zlákat, aby se přidal do ČUK nebo do Tapíra, a mrzí mě to, protože mi tam ti stejně staří parťáci chybí.

 Sám se vedle kreslení vtipů, jak už bylo zmíněno v úvodu, věnuješ i tvorbě komiksů. Máš nějakého svého oblíbeného komiksového kreslíře, který je ti inspirací při tvorbě vlastních věcí? Jaký styl komiksů upřednostňuješ?

Ať už se jedná o vlastní tvorbu, nebo o díla tuzemských, nebo světových autorů..

Dá se říci, že ke komiksům mám blízko už odjakživa. Jako malé škvrmě jsem totiž chodil za mámou nebo tátou a diktoval jim, co mají psát do bublin k mým obrázkům. Takže to bylo takové moje první spontánní setkání s komiksem. Potom jsem se mu ale dost dlouho nijak zvlášť nevěnoval. Před několika lety jsem však narazil na několik kousků, které mě oslovily natolik, že od té doby si čas od času nějakou tu knihu koupím. Ani nevím, jestli je moje stylizovaná kresba ovlivněna někým konkrétním, snad se dá říci, že spíše vtipnými komiksovými stripy obecně. Nicméně mezi mé nejoblíbenější komiksy patří hlavně ty životopisné a i já sám občas nějaké ty historky ze života rád hodím na papír. Pokud bych měl mluvit jmenovitě, velice mě oslovil například grafický román „Pod dekou“ od Craiga Thompsona, vyprávějící příběh nejen o první velké lásce autora, nebo „Maus“ (poutavou formou vyprávějící příběh otce autora, polského žida, který přežil Holokaust) od Arta Spiegelmana. Tato kniha dokonce získala prestižní Pulitzerovu cenu a na školách prý někdy bývá zařazena mezi povinnou četbu. Asi nejzajímavější na ní je, že lidé jsou v ní vypodobeni jako zvířata. Např. Poláci jako myši a nacisti jako kočky.

Z české tvorby bych měl určitě zmínit Káju Saudka, už jen kvůli jeho typickému kresebnému stylu, inspirovanému americkým komiksem a hlavně tomu množství nakreslených příběhů... Není divu, že se stal legendou v tomto oboru. Potom je možná pro někoho novinkou, že komiksy a kreslenými vtipy se zabýval i známý tradiční český umělec (můj oblíbený) Josef Lada. Nutno dodat, že i v dnešní době dokážou pobavit. A abych jmenoval taky někoho ze současných tuzemských autorů, musím zmínit Lucii Lomovou, s níž jsem se nedávno setkal osobně na jejím přínosném komiksovém workshopu. Kromě velice známých příběhů myši Anči a Pepíka je autorkou i dalších komiksových knih.

Na závěr bych rád jmenoval i nějaký komiks beze slov, což je podle mě dost obtížná, ale o to zajímavější disciplína. Doma mám z tohoto žánru např. tužkou nádherně nakreslenou knihu s neuvěřitelnou atmosférou „Nový svět“ od australského výtvarníka Shauna Tana. Kromě toho si chci také pořídit bezeslovný komiks „A“ od dalšího českého úspěšného autora Pavla Čecha, který byl vybrán mezi to nejlepší z roku 2016 v internetovém pořadu o komiksech „Komiksové bubliny“.

 Taky se proslýchá, že bojuješ svými vtipy proti korupci... řekneš nám k tomu něco bližšího?

Tím je nejspíš myšlená moje externí spolupráce s Nadačním fondem proti korupci. Kreslím pro ně vtipné obrázky, v nichž často vystupuje taková antfigurka zvaná „Zlojed“. Přesně tak pojmenoval Karel Janeček (zakladatel tohoto fondu) prototyp korupčníka okrádajícího stát. Původně používal slovo trochu jiné, ale bohužel ne úplně publikovatelné, proto později raději vymyslel tento slovní novotvar, který se mi osobně moc líbí.

Tyto moje protikorupční ilustrace jsou občas k vidění na jejich webových stránkách www.nfpc.cz, na Facebooku anebo v časopise Žlutý, v němž je pokaždé nějaká zmínka o protikorupčních organizacích.

Minulý rok jsme tě mohli vidět na MFKH ve Františkových Lázních, kam ses s přítelkyní (kterou tímto zdravím, potkávám vás na mnoha akcích vždy spolu) přesunuli, pokud si dobře pamatují, přímo z filmového festivalu v Karlových Varech. Můžeme se těšit na tvou účast i na letošním, druhém ročníku našeho tapířního festivalu?

Ano, v Karlových Varech jsem si byl převzít výhru z výtvarné soutěže pořádané organizací Chodící lidé, a pak jsem se přesunul na MFKH, kde jsem nevyhrál vůbec nic. Takže přijedu určitě znova, abych vyhrál! Ne, dělám si legraci, většinu cen vyhrál zaslouženě Bořek Frýba a festival celkově se mi moc líbil. Velké plus bylo i vydařené počasí, takže procházka po kolonádě s prohlídkou tolika skvělých vtipů byl opravdu skvělý zážitek. Tomu odpovídaly i davy usmívajících se lidí pečlivě si prohlížejících každý vtip. Jsem rád, že se tato akce stala místem, kde se dokáže kreslený humor v hojném počtu prezentovat před širokou veřejností a navíc v tak hezké lokaci, jako jsou Františkovy lázně. Takže se s přítelkyní už moc těšíme na další ročník.

Kde můžeme, krom Tapíra, vidět v poslední době, nebo v blízké budoucnosti tvé práce?

Například na právě probíhající výstavě od ČUK nazvané „S Bohumilem (Hrabalem) na věčné časy“

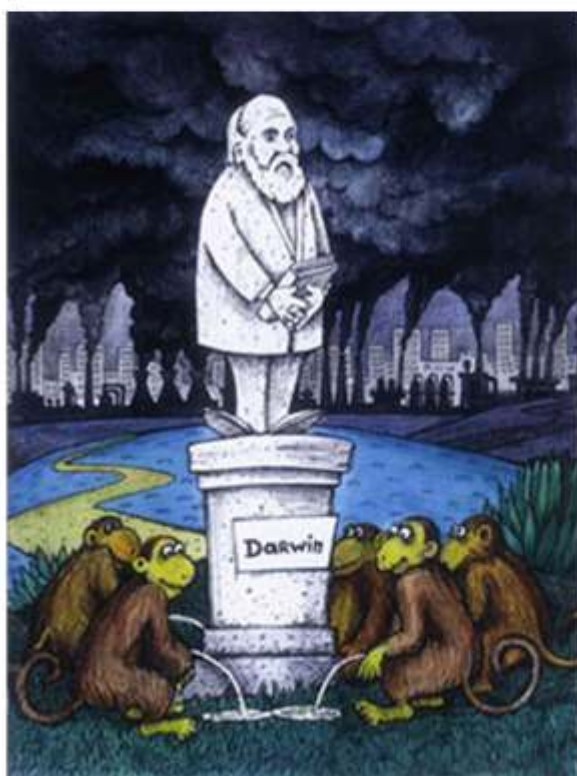
v galerii v „Bílém domě“ v Libni a nebo na Slavnostech moravského uzeneho na hradě Veveří v Brně, kde mám vtipy spolu s dalšími Tapíráky. Krom toho třeba i na některých trikách v e-shopu www.bastard.cz, plného vtipných designů od českých grafiků se smyslem pro humor. Jinak mám také Facebookovou stránku jménem „Cartoon by Roman Kelbich“, na kterou průběžně umísťuji svoji tvorbu.

Díky za rozhovor a díky za podporu Tapíra. Budeme se těšit (jak redakce, tak bezpochyby i čtenáři) na tvé nové příspěvky na stránkách našeho humoristického měsíčníku.

Já taky děkuji a Tapírovi přeji, ať může šířit svůj humor co nejdéle to půjde mezi co nejvíce čtenářů!

Roman Kelbich

VÝSTAVA KRESLENÉHO HUMORU

Bayrama Hajizadeha

- Narodil se 7. 5. 1968 v Baku, Ázerbájdžán
- Vystudoval na Ázerbájdžánské státní univerzitě kultury a umění (rok 1994)
- Pracuje jako karikaturista (od roku 1985)
- Je členem unie novinářů (od roku 1999)
- Je členem Ázerbájdžánské unie výtvarníků (od roku 2005)
- Je šéfredaktor časopisu "My & Cartoon" (od roku 2006)
- Je prezident svazu karikaturistů Ázerbájdžán (od roku 2006)
- Předseda FECO Ázerbájdžán (rok 2006)
- Je autorem 6 knih a téměř 50 monografií a článků v oblasti karikatury.
- Od roku 2005 se věnuje výzkumné práci s názvem "Rozvoj kresleného humoru v Ázerbájdžánu".
- Je Čestný umělecký pracovník Ázerbájdžánské republiky (rok 2007)

Zleva: G. Sitnitsa, M. Gorelová, B. Hajizadeh, N. Baghirov

Informaci o výstavě a fotografie z ní nám poskytla známá karikaturistka z Běloruska, Marina Gorelova (znáte ji z našeho časopisu).

Ptá se šéf hokejového klubu svého kamaráda: „Nechtěl bys dělat hokejového rozhodčího?“ „Chtěl, je to můj sen, ale jedině s tou podmínkou, že budu moci vylučovat i diváky!“

Říká trenér začínající krasobruslařce:

„Tak, slečno, teď vám ukážu, jak udělat z trojky osmičku...“

„To nemusíte, to já umím, jsem přece účetní...“

„Ten Jaromír Jágr musí být ale pěkný skrblik!“

„Proč myslíš?“

„Už vyhrál tolik zlatých hokejek a pořád hraje s dřevěnými!“

Pavel Šmakal

ZATRACENÍ ČEŠI. NEUMÍ ZASTAVIT A JEZDÍ LYŽOVAT DO ALP!

Ladislav Vlasák - Rosta Pech

Dospívající dívka jde na Zimní stadion a u pokladny řekne: „Prosim si jeden lístek za poloviční cenu!“ „Copak ty jsi dítě do šesti let?“ diví se pokladní.

„Ne, ale já jsem krasobruslařka a budu jezdit jen na jedné noze!“

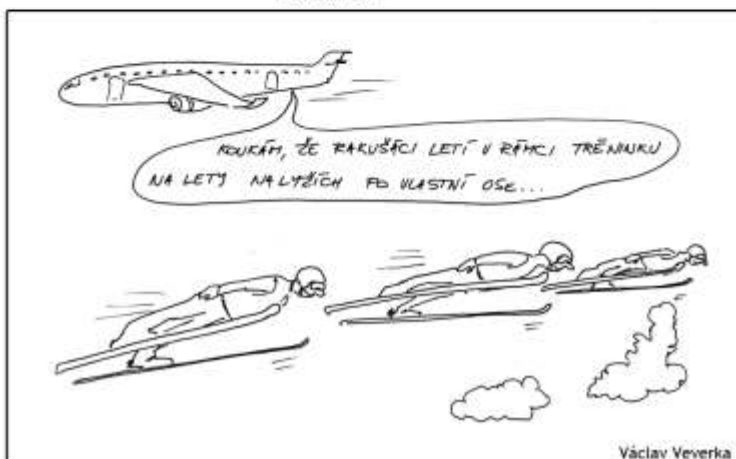
Ptá se jeden hokejový puk druhého: „A proč se jmenujeme zrovna **PUK**?“

„Protože když se trefíš rozhodčímu do přílby, tak to udělá **PUK**!“

„Jak jsem se ti dnes líbil?“ ptá se nadějný hokejista tatínka.

„No, nebylo to nejhorší. Jenom jsem nemohl dobře rozeznat, jestli s tebou tak cloumá hokejka nebo žvýkačka.“

Pavel Šmakal

Václav Veverka

Mirek Vostrý

Daniil Kuznetsov (Ukrajina)

Rozhovor s hokejovým trenérem

Reportér: „Pane trenéře, již desetky let je slabinou našeho mužstva hra přesilovkách her.“

Trenér: „Ano, to máte pravdu. Jsme si toho plně vědomi a děláme vše pro zlepšení situace.“

Reportér: „Ale praktické výsledky jsou zatím ve hvězdách.“

Trenér: „To je jenom zdání. Nejprve si musíme ujasnit, co od přesilovek chceme a můžeme očekávat.“

Reportér: „To je snad jasné, přece vstřelení branky, čímž by

byl potrestán nedovolený zákrok.“

Trenér: „Ne vždy. Proto bylo ustanoveno několik komisí z hokejových činovníků, hráčů a jejich rodinných příslušníků, kteří zpracovali za nemalý peníz tisícistránkovou zprávu, která shrnuje všechny poznatky a statistiky o přesilovkách a současně poskytuje návod na co nejučelnější počinání při přesilové hře.“

Reportér: „Můžete obsah zprávy stručně vyložit?“

Trenér: „Přesilovky jsou rozděleny do tří skupin - proti slabšímu soupeři, proti rovnocennému soupeři a proti silnějšímu soupeři. Proti slabšímu soupeři by měli hráči hrát tak, aby si odpočinuli, aby je hra těšila, měli z ní dobrý pocit, a nerisikovat zranění a snažit se za každou cenu skórovat. S rovnocenným soupeřem se doporučuje taktika držení kotouče po celou dobu soupeřova oslabení, vůbec nestřílet na branku, čímž narušíme jeho psychiku, což by se mělo příznivě projevit v dalším průběhu zápasu. Proti silnějšímu rivalovi se musíme snažit znervózňovat jeho hráče naznačováním útoky, ať už

s pukem, nebo i bez puku. Musíme rozebrat jeho obranu, zmást jejich brankáře a doufat, že si třeba dají vlastní gól.“

Reportér: „Prosim vás, bude někdy naše reprezentace hrát přesilovku s cílem dát gól, nebo třeba i dva?“

Trenér: „Slyšel jsem, že některá mužstva skutečně hrají přesilovku s úmyslem zvýšit své skóre, ale to není naším cílem.“

Reportér: „A co tedy je vaším cílem?“

Trenér: „Vstřelení gólu oslabenému soupeři považujeme za nedůstojné a nesportovní jednání. My chceme hrát do plných a střílet branky nehandicapovanému protivníkovi. Za toto neohrožování soupeře při jeho oslabení chceme dosáhnout toho nejvyššího morálního ocenění, ceny Fair play od Světového hokejového svazu, na což máme podstatně větší šanci, než na získání Mistrovského titulu.“

Pavel Šmakal

Lubomir Kotrha (Slovensko)

Tapír Ozvěny masopustu

Milan Kocmánek

Jasná volba

Kněz a rabín sedí spolu ve vlaku v jednom kupé. Uplyne drahá chvíle, když se kněz rozhodne prolomit mlčení a začne konverzaci: „Vím dobře, že ve vašem náboženství nesmíte jíst vepřové. Už jste ho vlastně někdy ochutnal?“ Rabín odpoví: „Abych se přiznal, tak párkrát ano.“ Opět je chvíli ticho a pak jej přeruší rabín: „Vaše náboženství, pokud vím, ehm..., máte žít v dokonalém celibátu, že?“ Kněz odpoví: „Ano, rozumím, na co se ptáte. Porušil jsem ho tuším jednou nebo dvakrát.“ Opět nastane chvíle ticha. Pak se rabín vykloní zpoza novin a utrousí: „Lepší než vepřové, že?“

VŽDY NA SLAVNOSTI JI NECHÁM UŠÍT ŠATY Z UZENÉHO. MÁ DOBRÝ POCIT, ŽE JI CHLAPI VOLIZUJOU A JÁ MŮŽU ZMIZET NA PIVO...

Jiří Cermón

Vladimír Pavlík

Monika Růžová

Řezník má novou strategii, že to prase opije ... Ale zatím se mu to nějak nedaří.

Pepa Bilek a Láďa Vlasák

"Pašík asi něco tuší! Koukal jsem, že začal stříhat metr ...!"

Výstavu Tapíra na Uzených slavnostech v Bystrici nad Pernštejnem zhlédla tisícovka lidí. Propásli jste tuto akci? Chcete se v mezičase konzumace zabijačkových pochoutek pobavit fóry našich kreslířů? Tak neváhejte a přijďte na **Slavnosti moravského uzeného 4.-5. března 2017, hrad Veveří**
www.moravskeuzene.cz

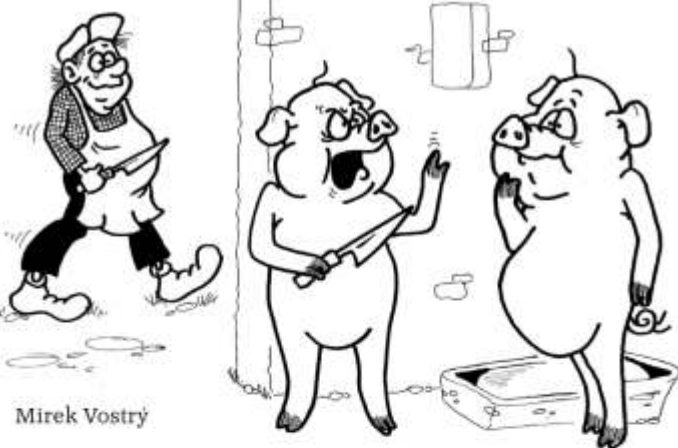

Dostala ho

Poctivost nebyla zrovna silná stránka jednoho prodavače v řeznictví. Ale na každého jednou dojde... Starší paní ho jednou požádala o větší kus jehněčího. On sáhl do boxu, vytáhl kus masa, hodil ho na váhu a povídá: „Tehle by byl za 160 korun.“ „Obávám se, že ten je moc malý. Nemáte nějaký větší?“ Řezník vzal kýtu, odešel dozadu a chvíli počkal. Bylo zřejmé, že ten kousek je poslední, co má. Vrátil se, hodil maso na váhu a povídá: „Tehle by měl být lepší. Bude za 190.“ Stará paní se jen usmála a povídá: „To je skvělé, vezmu si oba.“

MYSLÍM, ŽE TA TVŮJE STAROST CO S NÁMI BUDE VE STÁŘI JE ZCELA ZBYTEČNÁ...!

Mirek Vostrý

Konečně řezník pozná, jaké to je...

„Ale ne, babi, holky nerozebirají včerejší rande, ale plánují, jaké budeme dělat klobásy.“

Bezpečnost práce

Šilhavý řezník zabíjí prase, jeho pomocník se ho ptá: „Střílíte vždycky tam, co se díváte?“ „Ano!“ „Tak si to prase držte sám!“

Milan Kocmánek

„JSOU TADY Z ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ... NEDALI SE ODBÝT, ÚŘEDNÍKY PRÝ TEĎ MUSÍME PUSTIT AŽ KE KOTLI!“

SCHVÁLNĚ VČERA
VÚBEC NEŽRALO,
ABY VIDĚLO
ZLATÉ PRASÁTKO!

Bořivoj Švéda

Není nad upřímnost

Přijde chlapec k řezníkovi: „Dobrý den, máte vepřovou hlavu?“ „Ale jistě, mám,“ odpoví řezník. „Hm, tak to máte blběy...“

TÁTO, UŽ DÁVNO NEFARMAŘÍME, PO TOM PŘESTĚHOVÁNÍ DO PANELÁKU UŽ TY ZABIJAČKY TADY MUSÍ SKONČIT ...

Míra Šticha

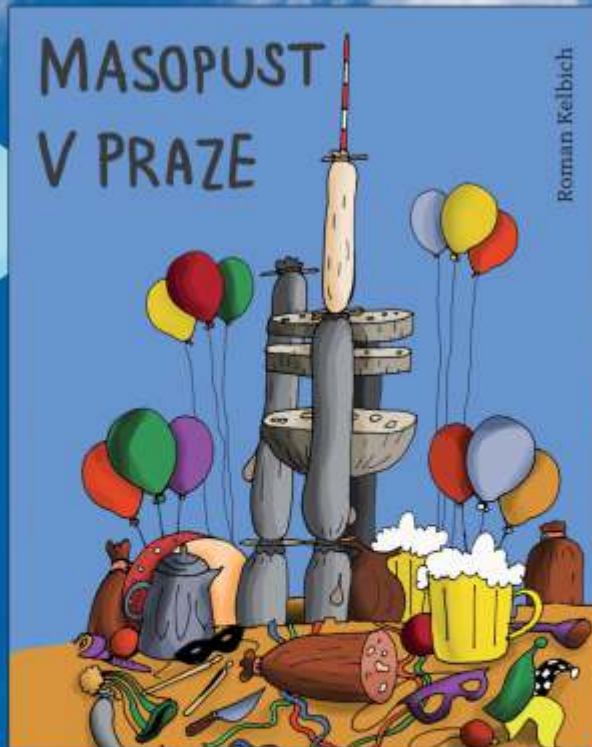
V malajsijském městečku Tandžung Sipat mají kuriózní nevěstinec. Nalézá se totiž v bývalém prasečím chlívků, nicméně v těsném sousedství se prasata i nadále chovají. V nevěstinci je dvacet malinkých boxů, každý s lůžkem a ventilátorem. Zdejší pracovnice jsou hlavně Čiňanky, mezi návštěvníky patří i muslimové. Sex je zjevně velké lákadlo, protože muslimové se jinak vyhýbají zvířatům, která považují za nečistá. A ani o ostatní zákazníky prý tento podnik nemá nouzi. Prasečí smrádek nejspíše zvyšuje sexuální apetit.

Letem vepřovým světem

Prasátko Max, jehož majitelem nebyl nikdo jiný než hollywoodský idol George Clooney, zažilo věci, o nichž jiná prasata mohou jen snít. Herec ho vozil na natáčení ve zvláštním přívěsu za svým karavanem, vepř si užíval lahůdek z cateringu a dokonce se i proletěl tryskáčem.

Gigantické prase, které bylo dlouhé 2,5 metru a vážilo šílených 900 kg, zemřelo jako pětileté už v únoru 2009. Dodnes je však největším známým zástupcem svého druhu. Po smrti bylo vypreparováno a vystaveno v zemědělském muzeu v čínské provincii Liao-ning.

Po čtyřech letech výzkumů se podařilo holandským vědcům vypěstovat první „vepřový řízek“. Tedy vypěstovat – jednoduše nemuseli odchovat a porazit prase. Pouze se jim podařilo v biogenerátoru úspěšně namnožit buňky odebrané živým vepřem. Pokud se vize holandských vědců naplní, začnou se o různolící prasátka nejspíše zajímat zoologické zahrady.

M. Kamenický

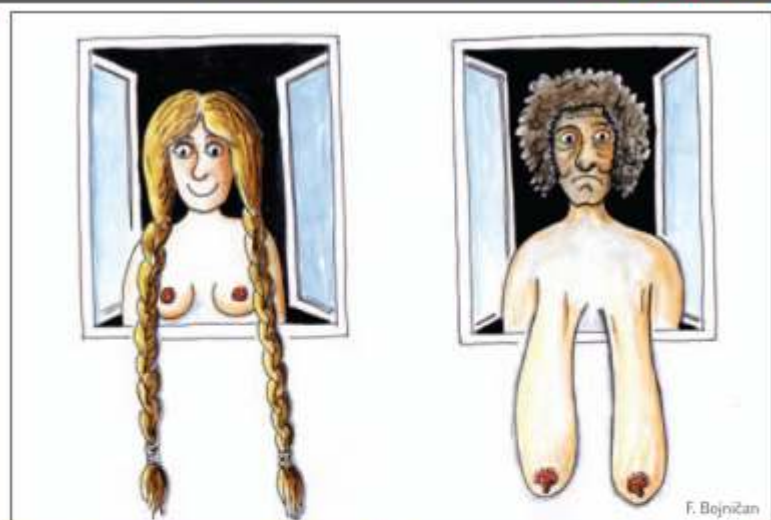
V politike

Už to kde - kto vraví budú padať hlavy prvá obeť biedna bude hlava I.

XXX

Stále sa nič nedeje čo vzbudzuje nádeje...

J. Heinrich

F. Bojničan

V obchode si Fero pred sviatkami so zaujatím prezerá police s alkoholom. Po chvíli si vzdychne a rečie:

– A vraveli nám, že najdrahšou tekutinou je krv...

- Z chlapca sa stáva muž vtedy, keď pod vianočný stromček dostane po prvý raz ako darček ponožky.
- K Bohu nás privedie hviezda, k čertovi koňak.

M. Palko

VOĽBY

Pozornosť tu zrejme budí na voľbách bolo málo ľudí... Taká nízka účasť (beda!) lepšie vysvetliť sa nedá. Dva dôvody hneď sme mali: kandidátov nepoznali... Druhý dôvod (medzi nami): kandidát bol príliš známy!

E. Petru

F. Bojničan

M. Kamenický

- Smrť a exekútor prichádzajú neočakávane.
- Niektoré reformy majú športový charakter. Ľudia si ich odskáču.
- Alkoholizmus je choroba. Žiaľ, veľmi obľúbená.
- Nudistická pláž neraz odstraňuje konfrontáciu predstavy s realitou.
- Paradoxné je, že o zrušení autobusových a vlakových spojoch rozhodujú tí, čo sa vozia v bavorákoch.

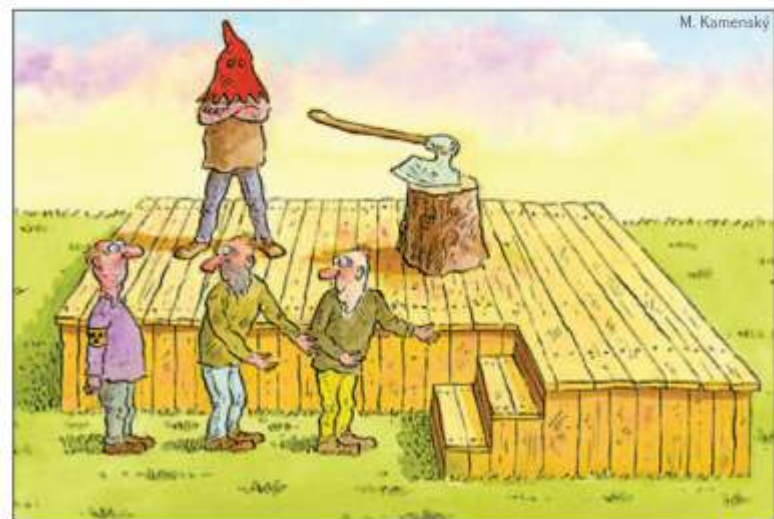
M. Kupecky

J. Gablík

Hovorí pacient psychiatrovi: – Pán doktor, niečo nie je so mnou v poriadku. Stravujem sa v najdrahších reštauráciách, mám luxusné auto, dom, chatu a každý rok chodím na zahraničnú dovolenku... – Prosím vás, a čo je na tom zláštné? – Nuž to, že som nezamestnaný a mesačne poberám iba sociálnu podporu...

- Ak niekto stojí za vami, nemusí to byť preto, aby vám pomohol.
- Jedni pracujú pre budúce generácie, iní pre blízkych príbuzných.
- Najviac charakterných a inteligentných ľudí nájdete v inzertných oznamoch, zoznamovacích rubrikách a na náhrobných kameňoch.
- Každý človek má svoju cenu. Iba niektorí jedinci majú zľavu.

L. Vítazka

M. Kamenický

V. Haring

- Paradoxom je, keď je dietna sestra obézna.
- **Inovované príslovie: Bližšia košeľa, ako tabak!**
- Úprimného a priameho človeka spoznáte ľahko. Býva obviazaný.
- **Najhorší je ten, kto verejne hovorí o tom, čo si ostatní iba myslia.**
- Pri odpočívani ťažko rozoznať kedy končí únava a začína lenivosť.

L. Vítazka

Sidonius Jiro

LENOCHOD DVOUPRSTÝ

Život běží jako voda
Leckdo připomíná lenochoda
Než se někam pohne
Smrt mu život šlohne

S. Jiro

HUSA INDICKÁ

Mám dojem že téhle huse
Nerozumět budu navždycky
Divná slova má v puse
Tahle husa mluví indicky

S. Jiro

PASTA

Roman Gádas

Jde opilý medvěd lesem a uvidí ho zajíc. Medvěd mu dluží peníze a zajíc napadne, že ho zmlátí. Další den říká medvěd zvířátkům z lesa, že ho včera někdo zbil a pamatuje si, že měl takové výrůstky na hlavě. Zajíc se podívá na šneka a říká: "Kamaráde, máš problém."

Zdroj: pitevna.cz

Stojí řada zvířátek před hospodou. Najednou přijde králík s klíčema a jde před vlka, který stojí úplně na začátku. A vlk říká: "Hej, kam se cpeš?!" a odhodí ho na konec. Takhle se to opakuje asi 10 krát a králík říká: "Tak já tu hospodu snad nikdy neotevřu."

Zdroj: pitevna.cz

Karel Benetka

Vladimír Dvořák

VÝR VELKÝ

On nespí celou noc
Ráno už je toho moc
Takže svá očka zavírá
Tak nezlobte se na výra

S. Jiro

TAPÍR JIHOAMERICKÝ

Jedno jediné má zvíře
Nos v takovéto míře
Ať si jak chce zapírá
Nosánek prozradí tapíra

S. Jiro

Cai Weidong (Čína)

Na drátě visí tři netopýři, dva normálně hlavou dolů, ale třetí hlavou nahoru. Jeden z těch hlavou dolů se ptá druhého: "Hele, nevíš co se mu stalo?" "Copak nevidíš, že omdlel?"

Zdroj: pitevna.cz

Zvířátka jedou na dovolenou. Lišák s milenkou, osel s manželkou, vůl s celou rodinou, kanec sám a čeká, která svině se k němu přidá.

Zdroj: pitevna.cz

ŠIROKO DALEKO JEDINEJ STROM, NERAD SE DOPOUŠTÍM HANOBNÍ NAŠEHO PLEMENE, ALE TAKOVEJ VŮL SE JEN TAK NEVIDÍ ...

Míra Šticha

Bořivoj Švéda

AFORISMY

Lépe je jíst svůj vlastní suchý chleba, než dojídat po někom chléb s máslem.

Hodnotu člověka nelze měřit obsahem jeho výplatního sáčku.

Smyslem života není mít co nejvíce peněz, ale mít tolik peněz, kolik ke svému způsobu života potřebujete.

Přírodní právo silnějšího bylo člověkem změněno na právo bohatšího.

Nejhorší bývají situace, kdy nás přátelé zklamou a nepřátelé nezklamou.

Je chybou, prosazuje-li člověk své řešení na úkor nejlepšího řešení.

Umění včas odejít nemohou ovládat lidé, kteří dosud nikam nedošli.

Kdo chce moc, musí mít i moc. A naopak...

Slušného člověka poznáš podle toho, že je za všech režimů chudý.

Časy se mění. Dříve mívali jedni rodiče více dětí, nyní mají jedny děti více rodičů.

Pro někoho znamená pokrok i to, že se naučí podepisovat třemi křížky.

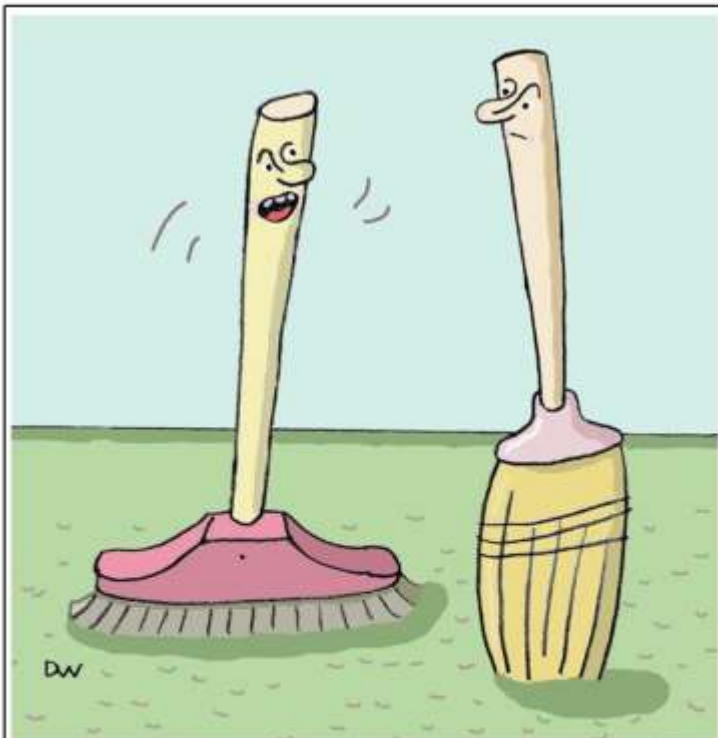
Po člověku zůstávají výsledky, ne problémy, které musel cestou za těmi výsledky překonávat.

Každý člověk je svým způsobem krásný. Rozdíl je pouze v tom, že někdo je krásný na první pohled, někdo na druhý a někdo až po delším pozorování.

Všechny lidi nelze uvést na společného jmenovatele.

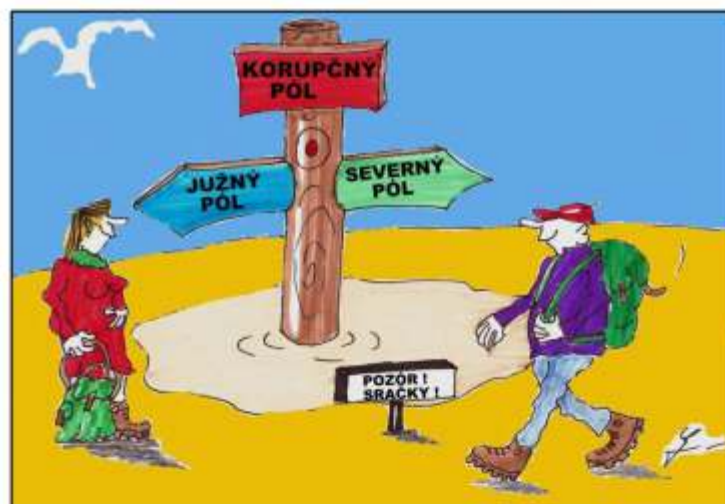
Není umění žít, když má člověk všechno k dispozici, ale umět žít s tím, co má člověk k dispozici.

Pavel Šmakal

Čeká nás jarní úklid, lidské samičky s námi vymetou každý kout. Lepší jsou samečci, ti prý jen vymetají hospody.

Oldřich Dvořák

Ladislav Talčík (Slovensko)

Goran Ceticanin (Srbsko)

Rozhovor s Danem CHEAP EISNERem

Rozhovor vedl: Kat Katovič Kat

Člověk mnoha podob, mnohých výtvarných projevů, pokaždé však jdoucí k jádru problému...

Jak jsi se dostal k malování?

Od malička rád maluji, asi jako každé dítě. Ale byl jsem od počátku dost svérázný. K současné technice (olej, plátno) mě dovedl můj kamarád Mikáš Příhoda (ze Zruče u Plzně). Ten mě vždy říkal: "Zkus olej a už Tě nikdy nepustí." A měl pravdu. Svůj první obraz olejem jsem namaloval na jaře roku 1989, když jsem se nudil na odvelovačce na vojně. A pak už jsem byl vtažen do této techniky kompletně.

Jak vznikají Tvá díla, kde bereš inspiraci?

Inspirace číhá na každém kroku. Chce to jen mít hlavu v oblacích, nohy pevně na zemi, a celkově být kapku (nebo dost) do větru. Prostě se to nějak vyloupne v kebuli, pak tomu dám nějaký čas k uzrání, a šup s tím na plátýnko.

Jaký je Tvůj vztah k humoru?

Humor je koření života. Já mám dost osobitý humor, kterému spousta lidí nerozumí, a proto mně také spousta lidí nemusí. Protože jsem dost svéhlavý. Ale kdo chce, ten mě pochopí, a potom mě má třeba i rád. I když to pochopení mé maličkosti někdy trvá dost dlouho. Pak z toho ale většinou vznikají dost hluboké vztahy. A těch si nesmírně vážím.

Co si myslíš o současném humoru? Je Ti blízký?

Současný humor (všeobecně) je dost plytký a vulgární. Asi nám chybí bič, jako byli kdysi komunisté, nebo nacisti. Vždycky, když nám bylo zle, jsme se dokázali od srdce zasmát.

Jsi výtvarník. Víš, že kromě kreslení děláš i modely z papíru. Proč papírové modely?

Papírové modely byla spíše jednorázová akce. Šlo o to, doplnit výstavu obrázků, věnovaných hlavně dětem. Udělat ji pestřejší a přitažlivější. Občas si trošku zamodelařím, ale fakt jen okrajově. Spíše se svými dětmi. Ale jen abych jim ukázal jak na to.

foto: archiv Dana Cheap Eisnera

Otázka na tělo, ... obrazy, modely, kde svou tvorbu prezentuješ?

Moc často nevystavuji. Na prezentaci svých výtvorů bych potřeboval nějakého impresária. Nemám čas domlouvat si výstavy a obstarávat vše, co se jejich organizace týká. Občas se nějaká příležitost výstavy naskytne díky známým, ale moc jich není.

Přesto jsou Tvá díla k vidění... například strop na rozhledně Koráb u Kdyně... jak ses dostal k tomuto dílku?

Jó, ty dvě stropní desky na Korábu ... Jelikož jsem výtvarník Městského kulturního střediska ve Kdyni, tak mě zaúkoloval starosta. Když horskou chatu na Korábu získalo Město Kdyně do svého majetku, tak ji trochu zrenovovalo. A v lokále se po odkrytí nějakých nevkusných stropních kazet pod nimi (nebo spíše nad nimi) objevily ručně malované stropní desky se selskými chodskými motivy. Jenže dvě z desek chyběly. Tak jsem je domaloval i s "patinou" aby zapadly mezi ostatní.

Víš, že Tvými kresbami je vyzdobená i jedna zastávka MHD, jak toto vzniklo?

Je fakt, že maluji rozličné interiéry i exteriéry, ať už se jedná o dětské pokoje, hospody nebo jiné společenské místnosti. Nejkurioznější je asi zastávka autobusu Na Krásnici u obce Filipova Hora, kterou jsem maloval již čtyřikrát. A pokaždé jiný motiv. Je to stará zděná stavba, nijak neizolovaná.

Takže omítka opadává, navíc barvy blednou...
Je na ní potřeba každé tři až čtyři roky malbu obnovit.
Dostal jsem se k tomu díky kamarádovi, který bydlí hned
nad zastávkou a nezištně se o ni a její okolí stará.
Líbí se mu to zákoutí, tak ho upravuje a vylepšuje,
aby se líbilo i ostatním.

**Jedna kulišácká otázka, navštívuješ
nějakou hospůdku pravidelně a platíš tam
za svou útratu malbami jako třeba Jára
Cimrman?**

U nás ve Kdyni chodím na pivo do Motorbaru.
Samozřejmě, že jsem tam počmáral několik zdí.
A samozřejmě jsem si nechal zaplatit v naturáliích.
Ne jinak tomu bylo ve všech hospodách, které jsem kdy
"vyzdobil" nějakými freskami.

**Dane, vím, že Ti přátelé, říkají Cheap,
proč?**

Moje přezdívka Cheap vznikla, když jsem chodil do 9. třídy
ZDŠ v Plzni. Měli jsme takovou partičku punkáčů. Já jsem
dost podobný Ricku Nielsenovi - kytaristovi od CheapTrick.
Tak odtud vítr fouká.

**Občas používáš font Disney...
Máš k Disneyovkám nějaký bližší vztah?**

Font "Disney" mám jen na vizitce. Je to spíše recese.
Ale disneyovky miluji od malička. I když za komančů bylo
na disneyovky uvalené embargo, tak jsem stihnul dobu
okolo osmašedesátého, kdy jsem několik skvostů,
jako Sněhulka a Lady a Tramp viděl v kině. Na Disneyho
animáky koukám dodnes s úžasem se svými dětmi.
Mickeyho jsem jako dítě maloval všude, kam se dalo.
Jó, a taky tanky s rudou hvězdou. Ale to je jiná kapitola.

Hodiny – Transformace dne a noci

**Máš nějaké vzory? Cíl, kterého bys chtěl
dosáhnout?**

Můj obrovský vzor a inspirátor je Salvador Dalí. Když jsem
prvně, asi jako desetiletý kluk, viděl v časopisu Ohníček dva
malé přetisky jeho obrazů, byl jsem totálně očištěn.
Hodně mě v počátcích mé tvorby ovlivnil. Dnes již maluji
méně surrealismu a fantasy než dříve.
Věnuji se více pop-artu. Ale jedno druhé nevyklučuje.
Rád si pohrávám s dvojsmysly, a vždy se snažím svým
dílkům dát do vínku více dimenzí.

**Máš v kresleném humoru v oblíbené
nějakého kreslíře, nebo u Tebe vyhrává
vtipnost?**

Jako puberták jsem dost ujižděl na kreslených vtipcích
Bartáka, Kantorka a Neprakty. Ze současných kreslířů
mě nikdo tolik neoslavil.

Co děti... potatili se?

Moje dvanáctiletá dcerka Ester posledního půl roku
nedělá nic jiného, než kreslí, kreslí, kreslí a kreslí.
Dostat ji na chvíli ven, byť je sebekrásnější počasí,
je nadlidský úkon. Umanula si, že bude ilustrovat knihy,
tak trénuje. Sice trénuje i ve škole při vyučování,
ale prospěch má velmi dobrý. Její spolužačka píše povídky
a Ester ji k tomu kreslí obrázky. Pořád si vzájemně nosí
ušmudlané sešity a doplňují se. Tak určitě potatěná je.
Devítiletý synek Viktor sice také parádně kreslí a maluje,
ale nejvíce se věnuje hře na klasickou kytaru.

Chodí třetím rokem na kdyňskou ZUŠ a všichni ho jen a jen chválí. V březnu jde na okresní kolo soutěže kytaristů. V podstatě se také potatil, neboť já měl také svoji undergroundovou kapelu. Muziku miluji ještě více nežli malování. I když už dávno nehraji, tak alespoň hudbu poslouchám, jezdím na koncerty, a stále mám spoustu známých mezi muzikanty.

Myslíš si, že je v dnešní době prostor pro humor?

V každé době je pro humor prostor. Je jenom na lidech, jak velký prostor mu dokáží dát ve svých srdcích.

Kdybys měl tu možnost... Jaký odkaz bys chtěl předat dál?

Odkaz? Já ti nevím. Necítím se být natolik povoláný, abych nějak velikášsky kázal. Mě udělá radost, když někdo najde myšlenku, kterou jsem do obrazu vložil. Tak snad ty myšlenky jsou mým odkazem.

Nelákalo Tě někdy kreslit vtipy?

Jó, už jsem kdysi pár sprostáren načmáral, ale nepublikoval. Teď mám v hlavě dva nebo tři kousky, které až hodím na papír, pošlu je do Tapíra. Tím si buďte jistí.

Dane, děkuji Ti za rozhovor, přeji Ti, aby se Ti vydařily všechny Tvé plány do budoucna. Beru Tě za slovo, a těším se na nějaký ten vtip, který Ti v Tapírovi rádi zveřejníme...

Rozstřel

MS v biatlonu 2017

Sprint

V běhu, v stoje, v leze své soupeřky dusí. Májky snědla dvě, že? Teď to vyjit musí!

Stihačka

Vlajka vzhůru stoupá

Gäbina se vyzná málokdy se mračí když se šprajcne hltzna i bronzová stačí.

Polská? S modrým klínem! "Kde domov můj" brouká Gabča s pivním knírem.

Vytrvalostní závod

Postskriptum

Gäbina je frajer jenom jednou minula lepší je jen Dahlmeier tak stříbrná cinknula.

Tahle óda obsahuje Product Placement, snad mi Hamé začaluje na stavbu cement.

Petr Slaba

Bořek Frýba

"To je mi jedno," odmítl číšník rezolutně nalít ufounům alkohol, "ať už jste z Malého nebo Velkého vozu, řidičům prostě nenalévám!"

"Pepičku, prý jsi viděl mimozemšťana."
 "Jo, přistál u nás na zahradě."
 "A viděl jsi ho? Jak vypadal?"
 "Tak nějak normálně."
 "A jak jsi poznal, že je to mimozemšťan?"
 "Otec to říkal, že prý ten, kdo odmítne slivovici, ten není z tohoto světa..."

Pavel Šmakal

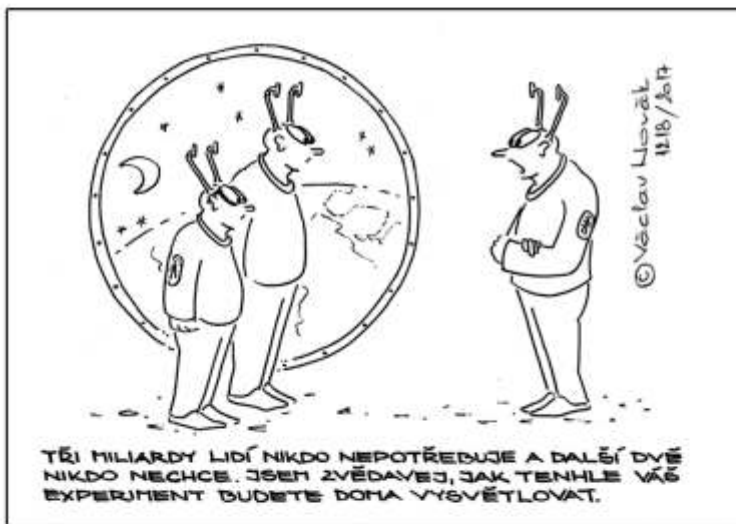
"Uf, to je děsina! To by mě zajímalo, kterého byrokrata u nás napadlo, že budeme na zemi dělat kruhy v obli..."

Pepa Bílek

"Jací jsou ti mimozemšťané, co u vás včera přistáli?"
 "No... jak bych to řekl... chutnali trochu jako skopové..."

Byl horký letní večer. Manžel s vypětím posledních sil vykonal svou manželskou povinnost a zchvácený odpočíval vedle své manželky. Náhle se v otevřeném okně ložnice objevil Ufon a oslovil překvapeného muže:
 "Prasklo nám pérování na létajícím talíři, šéfe. Nenašlo by se u vás nějaké, případně i použité péro?"

Pavel Šmakal

TŘI MILIARDY LIDÍ NIKDO NEPOTŘEBUJE A DALŠÍ DVOJE NIKDO NECHCE. JSEM ZVĚDAVEJ, JAK TENHLE VÁS EXPERIMENT BUDETE DOMA VYSVĚTLOVAT.

Václav Novák

Hele, taky tu mají černou díru....

Tento vtip Tapír zhotovil pro AWIS pokladní systémy (www.awiscz.com)

Roman Gadas

Vlado JAVORSKÝ-SK

= GIGÁNOV K NÁM NEPOSIELAJTE! IŽ NÁM ŠLOHLI VŠETKY POKLOPY! =

Vlado Javorský (Slovensko)

Marina Gorelova (Bělorusko)

Divá se blondýnka na pořad o létajících talířích a prohlásí:
 "To by mě zajímalo, co mívají ti Ufouni na oběd, že jejich talíře lítají až k nám!"

Pavel Šmakal

Farmáři pozorují podivnou čáru na nebi. První říká:
 „UFO, neidentifikovatelný létající objekt.“
 Druhý vrtí hlavou:
 „Ufo ne, ale nadrženej kačer.“

Zdroj: vtipy.cz

Na louce přistálo UFO a vystoupili z něho dva mimozemšťané. Vidi strakaté zvíře. Hledí do příručky a tam je napsáno:
 „Kráva- pije vodu, dává mléko.“
 Vzali ji k potoku, jeden ji strčil hlavu do vody, druhý nastavil vzadu misku. Po chvíli kráve vypadl od ocasu lívanec rovnou do misky. První mimozemšťan povídá:
 "Zvedni jí hlavu výš, zatím bere ze dna bahno."

Zdroj: vtip.cz

Jiří BULA vs. Bořivoj ŠVÉDA

Smrták

V pracovně ředitele panovalo napjaté ticho, jaké může být jen při hodnocení plnění plánu. Slabé tukání tužky narušilo nesnesitelný klid, postupně sílilo a zrychlovalo se. Pak náhle ztichlo a místo něho se ozval tichý, vemlouvavý hlas ředitele:

„Chápu, že náš strategický partner po nás kolikrát chce plánovat i věci, které se dost dobře plánovat nedají.“ Rozhlédl se po svých náměstcích a mírně zesílil hlas.

„Chápu, že se dá těžko plánovat nemocnost nebo úrazovost, ale vůbec mi nejde na rozum,“ hlas nabýval na intenzitě, „jak mohl někdo naplánovat smrtelný úraz! Kdo to byl!“ zahřmělo v místnosti.

„To jsem byl já,“ přiznal se zkroušeně technický náměstek.

„Když jste to tak pěkně naplánoval,“ pravil medovým hlasem

ředitel, „měl jste zajisté na mysli i způsob, jak budeme tento ukazatel plnit.“

„Přepsal jsem se,“ konstatoval nešťastný náměstek. „Byl jsem týden nemocen, pak jsem musel na povinné školení. Mezi tím se mi nakupila spousta jednání, hlášení, spisů, rozborů a zpráv. Byl jsem v časové tísni a ve snaze všechno stihnout a všem vyhovět, jsem to omylem napsal.“ Náměstek si povzdychl a pokračoval: „Dělám, co mohu, ale těch lejster neubývá, spíše naopak. Jsem na dně. Míhají se mi mžitky před očima, u srdce mě pichá, to asi není v lidských silách to zvládnout...“

„No, no... snad to nebude tak zlé,“ konejšil ho ředitel, „já vím, že je toho někdy přespříliš, teď však máme před sebou jeden nesplněný ukazatel. Jak z toho ven?“

„Pokusíme se to zohlednit,“ navrhl personální náměstek, „Vzhledem k nízké průměrné

mzdě se nepodařilo zajistit vhodného pracovníka pro smrtelný pracovní úraz... To je blbost,“ rozhodl ihned sám svůj návrh.

„Před třemi lety jsme měli smrták,“ vzpomněl si technický náměstek. „Co kdybychom trochu pozměnili datum, snad by se tolik nestalo...“

„To není špatný nápad,“ ožil ekonomický náměstek, „chce to jen správnou formulaci. Co tohle - S plánovaným počtem smrtelných úrazů jsme se vyrovnali již před třemi lety. Dobrý, ne?“

„Výborně,“ pookřál i ředitel, „ovšem toho by se dalo využít i k propagaci v médiích.“

Ředitel přimhouřil oči a zasnul se: „O úspěšné činnosti firmy svědčí i to, že některé ukazatele splnil s tříletým předstihem. No?“ rozhlédl se vítězně po ostatních. „Máme to!“ „Dášenko, jste tam?“ sklonil se k mikrofonu a sdělil mu objednávku pro sekretářku:

„Pětkrát kávu, ale žádnou hruškovou vodu, pořádný smrták, zasloužíme si ho...“

Text: Pavel Šmakal
Kresba: Vhrstl

3 otázky pro kreslíře

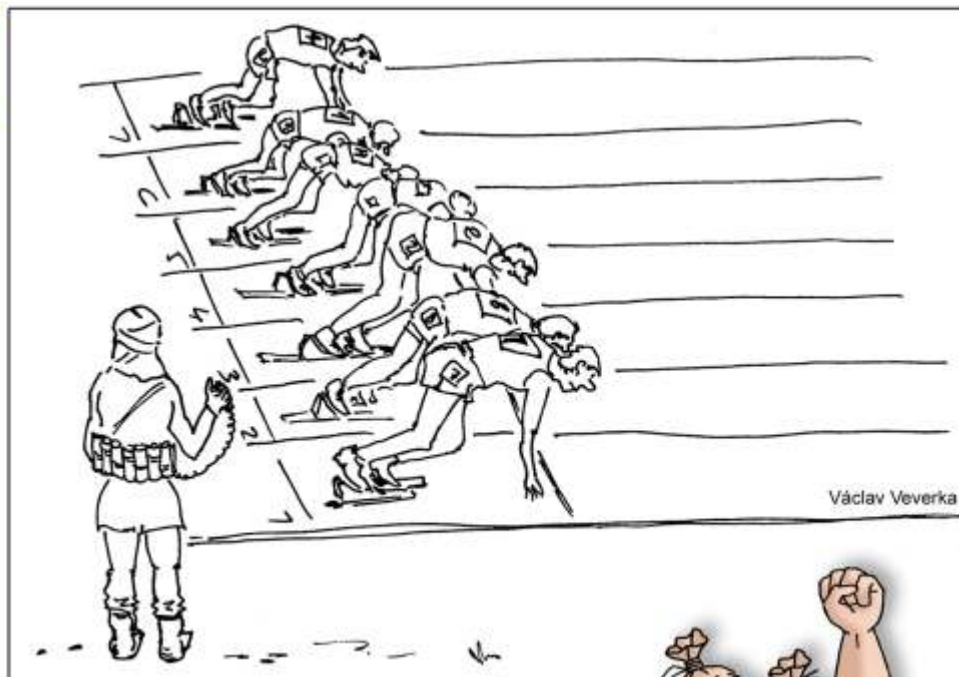
Václav Veverka, Ľubomír Kotrha a Vlado Mach

Jak se to u vás projeví, když na vás tzv. "přijde jaro"?

Veverka: Jsem přes 35 let šťastně ženatý – takže mám jaro zakázaný (pss, tajně – mám ho celý rok).

Kotrha: Na mňa chodila kedysi pravidelne jarňá únava, až to jej chodenie dospelo do chronického štádia. Takže už niekoľko desaťročí celoročne nič okrem jarnej únavy nepocitujem.

Mach: Hneď pookrejem, pretože zima nie môj "šálok kávy"! Dostávam spústu dobrých nápadov a mám chuť udobriť sa so všetkými, s ktorými som "rozkmotrený". A čuduj sa svete, niekedy sa mi to aj podarí.

Václav Veverka

veku by som už mohol tušiť, čo ma čaká.

Zalézate za kamna nebo si snažíte zimu ještě co nejvíce užít?

Veverka: Kamna jsem si pojmenoval „kanárské ostrovy“ a na ty pravidelně zalézám i v zimě. No, a jak stárnu, nějak hůř snáším zimu, tedy, tu naši, inverzní...

Kotrha: Zaliezt' môžem tak akurát za radiátor – ale tam sa nezmesťm, aj keby som silou-mocou chcel!

Mach: Zalézám za kamna, bytostne neznášam zimu a chlad a aj k občasným zdravotným prechádzkam sa musím dlho prehovárať. Na zimu jednoducho nie som pripravený, nemám zimnú srst', nemám korčule, ani sánky, o lyžiach ani nehovoriac. A keď príde ďalšia zima, vždy ma nepríjemne prekvapí, hoci v mojom

Vlado Mach (Slovensko)

Jak slavíte, popř. neslavíte MDŽ?

Veverka: MDŽ neslavím, pretože jsem spořivý (no, prostě ušetřím za kytku a dám si o štamprle víc).

Ľubomír Kotrha (Slovensko)

Kotrha: Slávím tak, že už neslávím.

Mach: Čo to je? MDŽ? To nepoznám, ale poznám ŽDM - žalostný deň mužov, ktorý slávím 8. marca tým, že si poplačem nad svojou hlúposťou, ktorá ma prinútila oženiť sa. Ale teraz vážne, hoci MDŽ nejakto bujaro neslávím, ženy si vážim za to, čo pre nás, mužov, robia. Veď aj keď na nás občas nadávajú, stále nás v kútiku duše milujú a nedali by nás za nič na svete... myslím. Alebo dali???

ŘÍKANKY

Žirky SRNY

Holčičky když jsou maličky,
strkaj si pod břicho prstičky.
A když jsou z nich velký klápy,
seženou si na to chlapy.

Jak to život nese,
sem tam sekneme se.
Vcelku monotónní skladba.....
jedna svatba...
druhá svatba...
třetí svatba...

Včera si koupila slepice,
krabici doutníků v trafice.
Doutník žmoulá v zobáku,
a vejce opouští kloaku,
s výraznou příchutí tabáku.

Nakoupil psi granule,
konto má teď na nule.
Chodí se psy na louku,
a pouští je z obojku.
Nechce totiž začít krást,
tak je učí trávu pást.

Cestou ze vsi na kopec,
rozjel se mi poklopec.
Na zpáteční trase,
snad se zapne zase.

Šel jsem k ní jen na pokec,
rozepla mi poklopec.
No a další dění?
To už není ...
k vyprávění.

Ví se to od jaktěživa,
co se týká pečiva,
měkké ráda většina.
U pánského přirození,
jednoznačně to tak není.

Přišel ke mně listonoš,
a přinesl hříbů koš.
Dopisy se nepiší.....
neodbíraj noviny.....
Pošťák tedy roznáší,
čerstvé lesní plodiny.

Křičí na mne : "Tys nám dal,"
Hledi na mne spatra,
celé jsi nás prochlastal....
Tvoje smutná játra.

Tvé právo na soukromí,
kdekdokdo lehce prolomí.
Sám užiješ pohody,
třeba někde u vody
...
v sudu na dně přehrady.

"...A VEČERE SE TI OHŘÍVÁ V LEDNICI."

Tomáš Pekárek

*Paní redaktorko, poslanecká zněmovna má minimální důvěru veřejnosti.
Jakou důvěryhodnost asi může mít závěr její vyšetřovací komise?*

* Cílem reformy nebylo odstranit Šlachtu, zni závěr vyšetřovací komise.

Vladimír Balcar

ZÁCHRANÁŘI

Jiří Srna

NONSENS PŘI - 20 ST. C

Ona z ledu má spodničku
A už týden vůbec nečurá
Navštívila totiž myčku
A nechala si umýt... (cenzura)

S. Jiro

VÍTEJ

Vítej na mé sociální sítí
Řekl pavouk mouše
Ozdob ji jak louku kvítí
A už do mouchy kouše

S. Jiro

koule pro kočku

DanQ

PATA

Stopařka

(Věnováno neznámé sociální pracovníci u silnice)

Možná jsi jiná, než ostatní ženy, třebaš máš jen jinou spotřebu měny, možná, že je ti móda úplně cizí, třebaš Tvé úmysly jsou vždy jenom ryzí. Možná, je to jen špatně přečtená situace, třebaš jen jezdiš fakt jinak z práce, možná, máš tak nějak úplně jiný vkus, třebaš Ti jen denně ujíždí autobus.

KAT

Ladislav Vlasák - Petr Maděra

Aneer

Program státní návštěvy

1. Ukázat mu klenoty.
 2. Oběd - daňci kotlety.
 3. Když si padnou do noty dají si do Trumpety.
- Pozn.: Zachovat tento řád u klenotů hrozí pád!

JIMI

Dokud je volby nerozdělí...

Kolegové v opozici t'ukají si na palici, že ti vládní politici zas maj krizi v koalici.

JIMI

Neúplatný politik

Slogan vozu Mazda: Má mě každý gazda!

Jenže já jsem Gazdik a mně stačí GAZ. Dík

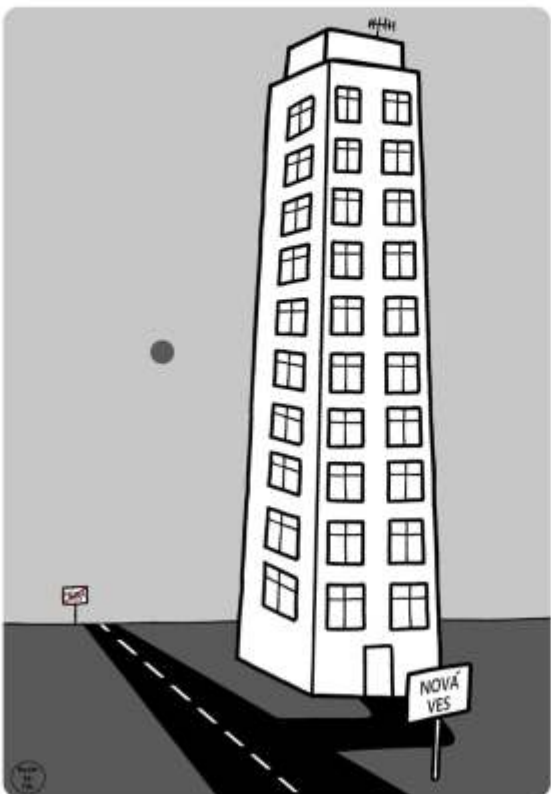
JIMI

NAŠE MANŽELSTVÍ UŽ JE ŠTASTNÉ.

PEPA KONEČNĚ POCHOPIL, ŽE VŠECHNY JEHO VYDĚLANÉ PENÍŽE PATŘÍ MNĚ.

Jiří Pírk

Pavel Rychtařík

humoristicko-satirický webový plátek | měsíčník | Březen 2017 | 3. ročník | 1. číslo
 Vydává Klub kreslířů a humoristů, spolek | sídlo: Kollárova 1129, 363 01 Ostrov
 IČO: 05176247 | e-mail: kkh-tapir@seznam.cz | www.kkh-tapir.cz
 Redakce: Lena Pintnerová, Pavel Talaš, Mirek Vostrý
 číslo účtu (FIO Banka): 2801090324/2010 | ISSN 2533-5049
 Redakce neodpovídá za chyby v převzatých textech.

TAPÍR